

Csókay András: Idegsebészet és hétköznapi misztika

2016 november 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

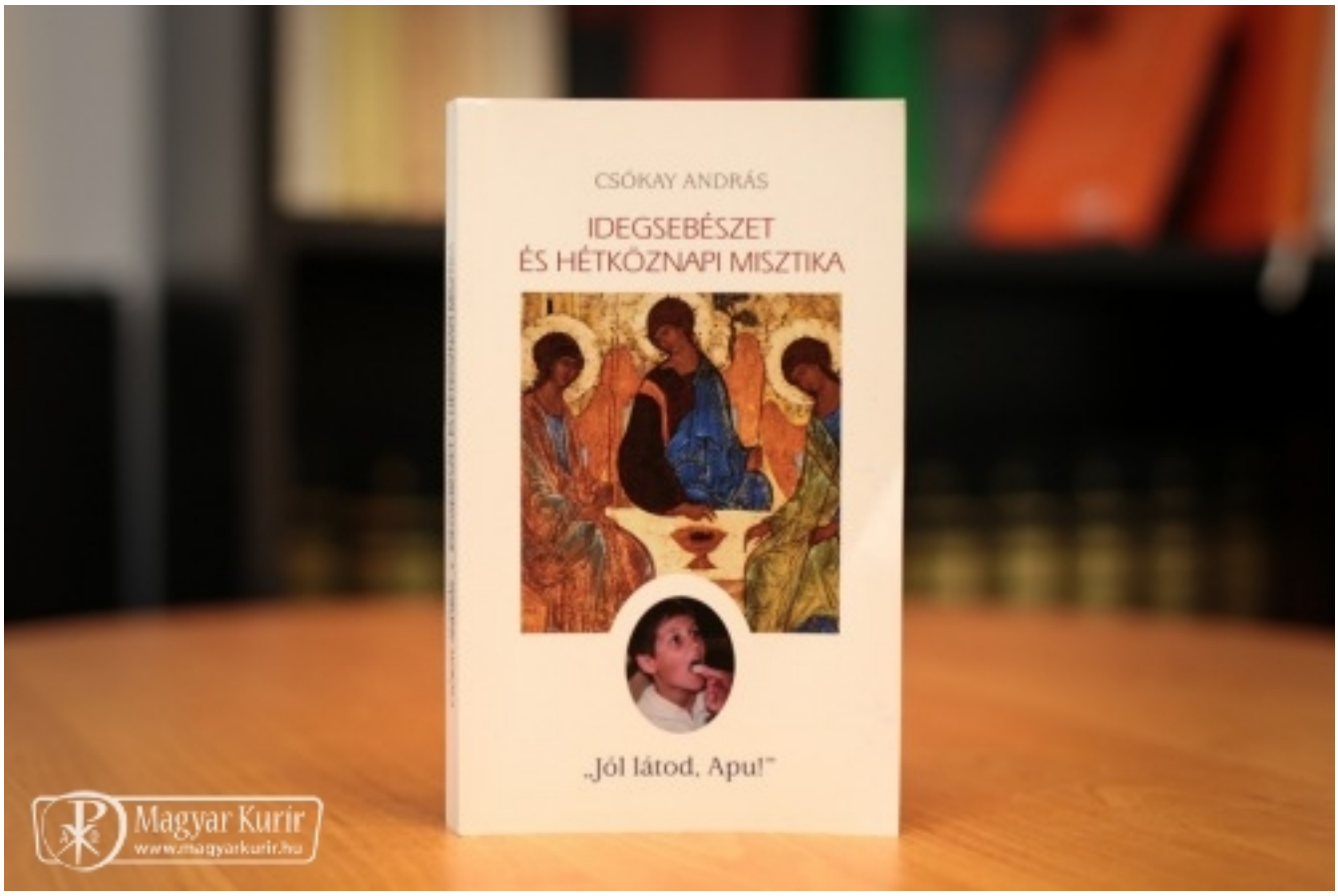
Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A nemzetközi hír? idegsebész legkisebb fia, a tízéves Marci 2014. február 2-án, Gyertyaszentel? Boldogasszony ünnepén egy váratlanul rátört epilepsziás rohamában belefulladt a család kerti medencéjének vizébe.

Kötetében Csókay András a tragédia feldolgozásának folyamatáról vall.

„Napokig csak él?halottként ténferegtünk, sírtunk-imádkoztunk, sírtunk-imádkoztunk. Állandóan együtt volt a család. Úgy éreztük, az esemény életünk metszéspontjává vált” – idézi fel ezeket a szörny?séges napokat Csókay professzor. A senki földjén érezték magukat, akarattal, értelemmel tudták, hogy Krisztus segíteni fog, de ezt érzelmileg nem élték át. A fia elvesztése fölött érzett végtelen fájdalmában az apa csak azért nem lett öngyilkos, mert tudta, hogy az élet akarattal való elvetése súlyos b?n. „Létünket értelmetlennek éreztem, feleségem s gyermekeim élni akarása tartott életben, ez is az Isten kegyelme és vigasza volt, tudom és hiszem.” Ebben a helyzetben az Úr több csodálatos, misztikus élménnyel, köztük látomással is segítette.

Csókay András rámutat: a misztika er?s istentapasztalat, „egyfajta találkozás a bennünk él? szentháromságos egy Istennel, különösen Jézussal, hiszen ? a megtestesült isteni személy, ? áll a legközelebb hozzánk.” Ugyanilyen találkozás történhet azonban a misztika világában Sz?z Máriával, a szentekkel, „de az örökkévalóságba költözött szeretteinkkel is, akik már az örök életbe, az Isten látásának közegébe kerülhettek.” Csókay András tanúsága szerint „Éppen ez a legmélyebb énünkben való találkozás juttathat el minket a legigazabb valóság megismerésére, mely nem más, mint Isten és az ? szeretete, igazsága, irgalma.” A könyv írója rámutat, hogy minden vallás meditációt tanít, csak az a kérdés, hogy hová akar eljutni, hol az igazság?

„Én vagyok az út, az igazság és az élet” – tanítja Jézus. Csókay András kiemeli: így nekünk, kereszténynek nagyon jó utunk van, „de el kell indulni hozzá befelé, s ez nehéz.” Tanulni kell, gyakorolni, bátorság kell hozzá, mert szembe fognak jönni a „sötét” dolgaink is, ahogy haladunk énünk mélyébe. Találkozunk a kis „egónkkal”, ami „kívánságaiban és vágyaiban” egyaránt önz?. Ki kell tartani csendben és imádságban, keresztülverekedve magunkat ezen a sötét rétegünkön, hogy megérkezzünk a legmélyebb valóságunkba, ahol esélyünk van a „találkozásra.” Ha azonban megijedünk attól, hogy milyen b?nös er?k laknak bennünk, és visszafordulunk létezésünk felületére, „akkor kimenekülünk ugyan a sötét hajlamainkkal való szembesülésb?l, de nem jutunk beljebb.” A kötet szerz?je figyelmeztet: a felszínen lehet élni akár egy relatíve rendes keresztény életet is, de nem

lehet megismerni igazán „képmás” mivoltunkat, a bennünk él? Jézust.

Csókay András naplójának tanúsága szerint folyamatosan gyötörte az önvád, de bízott az irgalmas Jézusban, Isten megbocsátó szeretetében, „és persze Marciéban is.” A kisfiú halála utáni hangüzenetei nagy meger?sítést jelentettek, különösen a következ? üzenet: „Apu, Jézus karjaiba hullottam.” Ez akkor történt, amikor a gyermekét elveszt? apa tíz nappal Marci halálát köve?en átvette az urnát az Igazságügyi Orvostani Intézet melletti temetkezési vállalatnál. „Kiüresedve, a teljes megsemmisülésben voltam” – idézi fel azokat a pillanatokat Csókay professzor. Elhunyt gyermeke az életben sosem használta így a „hullottam” szót. Mintha az utca túloldaláról kiabált volna, de senki nem állt ott.

A hangüzenetekb?l egyértelm?en kiderült: Marci „nem sajnálja, hogy nem lehet itt”, boldog, hogy Jézusnál van. Csókay András több mint fél éves gyötr?dés után jutott el odáig, hogy képes volt kimondani: „Nem beletör?döm, hanem elfogadom: ami van, annak szabad lennie, s ebb?l próbálom meg a legjobbat kihozni az emberek, a családom és magam számára. Ez a nyolc boldogság kulcsa…. Istenben élünk, Marcival – a jelenben. Végre megértettem: behatolt a szívembe: egy kicsit állandóan együtt lehetünk. Másfél év után pedig képes lettem ’valahogy’ megszeretni kisfiunk elmúlását is, az is a miénk.”

Csókay András misztikus élményei során megtapasztalta: „Szenvedéseinkhez, veszteségeinkhez, elhunyt szeretteinkhez csak Krisztuson át szabad közeledni, különben a sátán szabad prédáivá leszünk. ?t nézve vízen járva kell élnünk. Csak így lehet. Ha leveszem a szemem az Úrról és csak a földi kisfiamat nézem, egyb?l süllyedni kezdek. Ha együtt nézem ?ket, békében vagyok.”

Csókay András számára az egyetlen út: kitartani Krisztusban, az imádságban, benne élni, és nem azért, hogy elviseljük a nehézségeket, hanem azért, mert ez az „út, az igazság és az élet”, ahogyan ? fogalmazta. Ebb?l fakad, hogy elviseljük hitünkben kitartva a legnagyobb tragédiákat is. „Az Istent szeret?knek minden a javukra válik” – írta Pál apostol (Rom 8,28). A kötet szerz?je hozzáteszi: Még a legnagyobb bajok is, „ha átadjuk magunkat az Élet Urának. Ezt kell megmutatnunk a betegeinknek is azzal, hogy együtt érzünk velük, megpróbálva a szenvedésükb?l szeretetben átvállalni. Mindez csak Krisztusban lehetséges. Akarjuk, hogy Jézus állandóan ott legyen az életünkben”.

(Szent István Társulat, 2016.)

Fotó: Merényi Zita

Bodnár Dániel/Magyar Kurír

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló